

Lag (1974:1065) om visst stöldgods m.m.

Lag om visst
stöldgods m.m.
[1046]

1 §

[1046] Om det inte är uppenbart oskäligt, ska följande egendom tas i förvar:

1. egendom som har frånhänts någon genom brott och som anträffats hos någon annan som uppenbart saknar rätt till egendomen,
2. egendom som har anträffats utan att vara i någons besittning, om varken ägaren eller någon annan som har rätt till egendomen är känd,
3. egendom som har förvärvats eller tagits emot under förhållanden som anges i 9 kap. 6 § andra stycket eller 7 § andra stycket 1 brottsbalken (TFH IV [1106] eller [1107]), och
4. egendom som har varit föremål för brott som avses i 7 § lagen (2014:307) om straff för penningtvättsbrott.

Första stycket tillämpas också om varken ägaren eller någon annan som har rätt till egendomen gör anspråk på den.

Bestämmelser om förfarandet med egendom som tagits i förvar enligt första eller andra stycket och om rätt för ägare som senare blir känd, eller för någon annan som har rätt till egendomen, att få egendomen utlämnad till sig eller att erhålla ersättning finns i lagen (1974:1066) om förfarande med förverkad egendom och hittegods m.m. ([1051] o.f.). *Lag (2014:309)*.

2 §

[1047] Beslut om att egendom skall tagas i förvar enligt denna lag meddelas av allmän domstol utom i fall som anges i tredje stycket.

Talan om egendoms tagande i förvar föres av åklagare mot den som frågan angår, om denne har känt hemvist här i landet och kan delges på sätt som är föreskrivet om stämning i brottmål. Talan behöver dock ej föras mot den som förklarat att han ej gör anspråk på egendomen.

Skall enligt andra stycket talan ej föras mot någon får åklagaren meddela förordnande om att egendomen skall tagas i förvar.

3 §

[1048] Den som icke åtnöjes med åklagares beslut enligt 2 § tredje stycket får innan egendomen försålts eller förstörts hos åklagaren anmäla missnöje med beslutet. Anmäles missnöje skall åklagaren, om han vill att beslutet skall bestå, väcka talan därom inom en månad efter det att anmälan gjordes. Väcker ej talan, skall åklagaren häva beslutet om egendomens tagande i förvar.

Väcker åklagaren åtal för brott, som föranlett att egendom tagits i förvar, innan egendomen försålts eller förstörts, skall domstolen i samband med åtalet pröva om egendomen fortfarande skall hållas i förvar.

Sjöfynd m.m.
[1049]

Åklagaren skall omedelbart underrätta polisstyrelsen i det distrikt där egendomen förvaras om missnöjesanmälan enligt första stycket och om talan enligt andra stycket. I avvaktan på att saken slutligt prövas får vidare åtgärd med egendomen ej äga rum, om den kan vårdas utan fara för förstörelse.

4 §

[1049] Föres talan om egendoms tagande i förvar enligt 2 § andra stycket eller 3 § första stycket mot någon, som ej är tilltalad, skall om sådan talan i tillämpliga delar gälla vad i rättegångsbalken (TFH IV [4001] o.f.) är föreskrivet angående åtal för brott på vilket icke kan följa svårare straff än böter.

5 §

[1050] Denna lag gäller ej i fall där lagen (1938:121) om hittegods ([1031] o.f.) är tillämplig.

Lag (1974:1066) om förfarande med förverkad egendom och hittegods m.m.

Förverkad egendom
och hittegods m.m.
[1051]

1 §

[1051] Denna lag gäller, om inte annat följer av lag eller annan författning, egendom som

1. tillfallit staten på grund av förverkande,
2. tillfallit staten enligt lagen (1938:121) om hittegods ([1031] o.f.),
3. tagits i förvar enligt lagen (1974:1065) om visst stöldgods m.m. ([1046] o.f.),
4. omhändertagits med stöd av 24 a § polislagen (1984:387) (TFH IV [525 A]), eller
5. omfattas av 27 kap. 8 a § andra stycket rättegångsbalken (TFH IV [4618 A]). *Lag (2009:1172)*.

2 §

[1052] Egendom som tagits i förvar med stöd av lagen (1974:1065) om visst stöldgods m.m. ([1046] o.f.) skall förvaras hos polismyndigheten i minst sex månader efter det att beslut meddelats om att egendomen skall vara tagen i förvar. Denna frist skall i fall som avses i 2 § [1047] tredje stycket nämnda lag räknas från dagen för åklagarens beslut, även om detta prövats av domstol, och i övriga fall räknas från den dag då lagakraftäggande avgörande föreligger om att egendomen skall vara tagen i förvar.

Vad som sagts i första stycket gäller ej i fall som avses i 3 och 4 §§.

Har det under den i första stycket angivna tiden icke kunnat utredas vem som har rätt till egendomen, skall polismyndigheten på lämpligt sätt låta kungöra förhållandet med uppgift om egendomen och om de omständigheter under vilka den anträffats. I kungörelsen anges även viss tid, ej understigande en månad, inom vilken den som vill göra anspråk på egendomen skall ge sig till känna. Framställes icke anspråk inom denna tid eller avstår den som har rätt till egendomen från denna, skall med egendomen förfaras på sätt som anges i denna lag.

2 a §

[1052 A] Egendom som omhändertagits med stöd av 24 a § polislagen (1984:387) (TFH IV [525 A]) ska finnas tillgänglig hos polismyndigheten för avhämtning i minst en månad efter det att en sådan underrättelse som anges i 24 d § polislagen (TFH IV [525 D]) har delgivits. Om egendomen inte hämtas ut inom denna tid, ska det förfaras med egendomen på det sätt som anges i denna lag.

Om egendomens värde sannolikt uppgår till mer än en fjärdedel av det prisbasbelopp enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken som gällde då underrättelsen delgavs, tillämpas bestämmelserna i denna lag först efter det att tre månader har förflutit sedan polismyndigheten genom kungörelse uppmanat ägaren eller annan rättsinnehavare att göra anspråk på egendomen. *Lag (2010:1219)*.

2 b §

[1052 B] Egendom som ska lämnas ut enligt 27 kap. 8 a § första stycket rättegångsbalken (TFH IV [4618 A]) ska i minst en månad efter delgivning av en sådan underrättelse som avses i 27 kap. 8 b § första stycket rättegångsbalken (TFH IV [4618 B]) finnas tillgänglig för avhämtning hos den myndighet som förvarar den. Om egendomen inte hämtas ut inom denna tid, ska det förfaras med den på det sätt som anges i denna lag.

Egendom som inte kan lämnas ut till någon enligt 27 kap. 8 a § första stycket rättegångsbalken ska i minst tre månader efter det att beslaget hävdes finnas tillgänglig hos den myndighet som förvarar den. Därefter ska det förfaras med den på det sätt som anges i denna lag. Om egendomens värde sannolikt överstiger en fjärdedel av det prisbasbelopp enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken som gällde då beslaget gjordes, tillämpas dock denna lag först efter det att tre månader har förflutit sedan den myndighet som förvarar egendomen genom kungörelse uppmanat ägaren eller annan rättsinnehavare att göra anspråk på den. *Lag (2010:1219)*.

3 §

[1053] Har egendom tagits i förvar med stöd av lagen (1974:1065) om visst stöldgods m.m. ([1046] o.f.), därför att ägaren eller annan som har rätt till egendomen ej gör anspråk på den, skall med egendomen förfaras på sätt som anges i denna lag.

4 §

[1054] Myndighet som omhänderhar egendom som avses i denna lag får omedelbart låta försälja den om

1. den ej kan vårdas utan fara för förstörelse,
2. vården av den är förenad med alltför stora kostnader, eller
3. särskilda skäl eljest föreligger.

5 §

[1055] Egendom som kan befaras komma till brottslig användning eller eljest är olämplig för försäljning skall oskadliggöras.

6 §

[1056] Egendom som inte har sålts enligt 4 § eller oskadliggjorts enligt 5 § skall säljas genom den förvarande myndighetens försorg. Kan egendomen inte säljas får den förstöras. *Lag (2005:295)*.

7 §

[1057] Gör ägaren eller annan rättsinnehavare anspråk på egendom som tagits i förvar med stöd av lagen (1974:1065) om visst stöldgods m.m. ([1046] o.f.), egendom som omhändertagits med stöd av 24 a § polislagen (1984:387) (TFH IV [525 A]) eller egendom som omfattas av 27 kap. 8 a § andra stycket rättegångsbalken ska den lämnas ut till rättsinnehavaren efter beslut av den myndighet som förvarar egendomen, om egendomen inte redan har sålts eller förstörts.

Har egendomen reparerats eller på annat sätt förbättrats, är den som gör anspråk på egendomen enligt första stycket skyldig att betala kostnaden för förbättringen innan egendomen lämnas ut. Betalas inte förbättringskostnaden inom en månad efter det att särskild uppmaning delgivits rättsinnehavaren, får egendomen säljas i den ordning som anges i denna lag. *Lag (2009:1172)*.

8 §

[1058] Försäljning av egendom som tagits i förvar med stöd av lagen (1974:1065) om visst stöldgods m.m. ([1046] o.f.), egendom som omhändertagits med stöd av 24 a § polislagen (1984:387) (TFH IV [525 A]) eller egendom som omfattas av 27 kap. 8 a § andra stycket rättegångsbalken sker för statens räkning.

Har egendomen sålts, har ägaren eller annan rättsinnehavare rätt till ersättning. Denna utgår dock inte med högre belopp än som har influtit vid försäljningen. I de fall som avses i 7 § andra stycket ska kostnaden för förbättringen avräknas från ersättningen.

Ansökan om ersättning prövas av Rikspolisstyrelsen om en polismyndighet fattat beslutet om försäljning. I annat fall prövas ersättningsfrågan av den myndighet som beslutat om försäljningen. *Lag (2009:1172)*.

9 §

[1059] Beslut som avses i 7 § första stycket och 8 § tredje stycket får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. *Lag (2009:1172)*.

10 §

[1060] I fråga om pengar skall i stället för vad som sägs om försäljning i denna lag gälla att beloppet redovisas till staten enligt föreskrifter som meddelas av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer. *Lag (2004:1030)*.

Sjöfynd m.m.
[1061]

11 §

[1061] Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om

1. sättet för kungörande enligt 2—2 b §§,
 2. myndighets förfarande med egendom som avses i denna lag.
- Lag (2009:1172).*